

1850-12-30

SENDER

Peter Ingerslev

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Magleby Præstegaard

Archive:
Mappe 10 nr. 58

TRANSCRIPTION

Magleby Præstegaard d: 30de Decbr. 1850.

Kjære Herr Skovgaard!

Vel havde jeg tænkt, at De til Straf for at De i Sommer forlod vor Egn uden til Afsked at besøge vort Asyl, først skulde have havt Deres efterladte Bog naar De engang kom smukt igjen til os og gjort Afbigt; men da der just nu tilbyder sig en god Leilighed, nænner jeg dog ikke at drive [?Henner] saa vidt, især naar jeg betænker, at jeg godt veed, at De dog havde i Sinde at see til os, og kun blev forhindret af det forrygende Veir, nu vil vi lade Straffen beroe dermed, at De faar Deres Bog i sin gamle forrevne Tilstand; da den allene burde have været forsynet med en ny "Dragt til Reisen". Jeg faaer saa desuden ved denne Lejlighed den Fordel, at jeg nu fra os Alle kan tilønske Dem og Deres ærde Forlovede

●2●

et Lyksaligt Nytaar, hvilket jeg af Hjertet ønske Dem, og som jeg troer De selv vil søge paa rette Sted og Maade.

Imidlertid glæde vi os nu i Haabet om, atter til Sommer at see Dem her i vor nye Præstegaard, hvor vi, Gud skee Lov! have det vel godt. Thi, i hvor det ellers gaaer, - vor Klint bliver nok ved at være Kjøen, og her i vor lille Kreds skal De stedse finde venlig Deltagelse, naar De med os vil vedblive at dele Deres Glæde over den. I dette Haab henlever jeg, Ærede Ven, Deres ærbødigt hengivne

P. Ingerslev

[?] Skrev At Deres gamle vært Hans Peter i Sommer døde af Typhus, har De vel hørt. Imidlertid troer jeg, det vil være

●3●

Dem kjært, at hans Enke, vis paa Deres Deltagelse, har bedt mig om, ved Leilighed at gjøre Dem Underretning herom - Ogsaa det ældste Barn døde kort efter Faderen!!

Angledige Indsigt paa d. 30te Decbr. 1850.

Kjære gamle Sivorgaard!

Det gamle jeg tænkte, at du, det Brev for at
du i Himmelen sendte mig lige inden dit Afsked
at besøge mig. Først tænkte jeg, som
dine afsked alle dog, naar du angik dine
smukke ejere dit og og gjorte Afslutning; men da
du først var tilbøjelig sig nu og Lidelighed,
naar jeg dog ikke at dine Himmer for
mig, ist. naar jeg tænkte, at jeg godt
maatte, at du dog gamle i Tiden at for dit og,
og din Brev for sig selv af det for mig
Min; men mit sin Lide Brev for din
denne, at du faar dine dog i sin gamle
for mig tilstand; da den alle din gamle
med sig sig selv med mig dog dit din.
Gj. faar for din med din Lidelighed
du Lidelighed, at jeg sin for og alle din
dit din og din din Lidelighed

at lyt fælt Majaan, smil let mig af dyndet
sindes Øen, og som jeg troer det skal mig
sige saa mætte Gud og Mand. -

Smil let mig af mig i dyndet om,
aldrig til Kommer at se den som i
nys Gudsdynd, som mig, Gud skal Lov!
Saa det er godt. I - i som det allers
gaar - men det ind bliver nok end at
mætte Øen, og som i mig tiller det skal
det fælt fælt man lig Skuldagst, naar
det end er mig end bliv at det ind
Gode om det. I skal haab Gudsom
mig, Gud Wan! Øen

Det bedste fægtom

Anger

f. Øen at den gamle Mand Mani Øen
i Kommer Løst af Typhus, som det end
født. I smil let mig, det end mig

Ähn. Geist, ab ganz Falsch, wie ganz Ähns
Vollkagall, das bricht mir um, und d'leitet
ab ganz Ähn. Und auch mir ganz - Es ist
das selbe. Das ist das selbe. Es ist das selbe!

